

Şey Tan

– Naki Aydođan · 02 Temmuz 2015

Şey... Tan

Tan ağarıyor gibi insan akli insandan önce atar
Ayrılır, cinden nurdan, nur topu gibi bebekten
Konuşuyoruz arkadaşlarla
Daha doğrusu mezar edebiyatı yapıyoruz;

Cenaze namazın kılınmadan vakit namazlarına başla
Yoksa cennette giremez cehennemlik olursun
Senle cennette gireceđime cehenneme girerim
Gir o zaman yan o zaman
Yanıyorum saten sizi dinledikçe tutuşuyor aklım
İnsanlığımdan önde atılıyor
Kabul etmiyor
Birlikte yaratılmamızı
Şey... Tan kalıyor, kanıyor tüm akılları
Sahip olamayınca aklıma
Aklımıza
Bizden bağımsız, etten kemikten yoksun kötülük oluyor
Savaş doğuruyor
Bacağımız kollarımız bedenlerimiz, param parça karışık yığınların arasında
İnsanlık kalıyor
Cenneti de yaşıyor, cehennemde de yanıyoruz, bu dünyada
Yalnız hepimizin aynı anda bileceği yer ve zaman ölünce, öbür dünya
Savaşta kim odun olup yandı, kim kaçıp kurtuldu
Asıl vicdanlarda, vicdanında kim yandı; kim cenneti tattı
Yaşamaya niyetim var
Namaza durmuşsa hayatım namazımı kılarım, toplumumla bir uyum içinde
İnsanlığıma dururum
Mutlu kalkarım inancımınla
İnanmışsam bir kere tutmuşumdur orucumu bir kere
Kim görebiliyor ki aklını, kendinden bağımsız bir yaratık
Ancak karşımızdakinin aklını görürüz, kendi ruhumuzda kendi yaratıklığımızı
Yanımızda duran aklımızla bir olmuşsak, şey... tan'dan uzak
İyi ve ya kötü buluruz kendimizi
Oynarız cenneti ve cehennemi düşüncelerimiz içinde aklımızla,

Şey... tan ve ya me... lek rolünde, iyi ve ya kötü rolünde
Allah yanımızdadır, bütün kehanet dolu, bir tek aklımız
O'ndan ayrılırsak,
O'ndan ayrı hareket edersek ayrı çokluktaki aklımızla, düşeriz de akılsızlığımıza kalkarız da akıllığımızla,
Ne olsun işte iyi kötü geçinip gidiyoruz.